

Til:

Avdelingsdirektør Halvor Sætre
Post@mfa.no

Kopi til:

Seksjon.for.menneskerettigheter.og.demokrati@mfa.no

Dato: 18.09.13

Vår ref.

2013.09-472

Deres ref.

12/03202

Høring av utredning om valgfri protokoll til FNs barnekonvensjon om en klagemekanisme

Fra Nasjonal kompetanseenhet for minoritetshelse (NAKMI)

NAKMI takker for høringsbrev av 19. juni 2013 med vedlegg og for muligheten til å uttale seg om ovennevnte.

NAKMI er et nasjonalt kompetansesenter på feltet minoritetshelse som gjennom forskning, utviklingsprosjekter og formidling skal bidra til å fremme innvandreres og flyktningers helse og omsorg, både psykisk og somatisk, og likeverdige helsetjenester. I denne sammenhengen betyr det at NAKMI særlig vil fokusere på minoritetsbarna og ser disse i en helsekontekst.

I det følgende vil vi særskilt vurdere forholdet mellom eksisterende klageordninger i Norge og tilleggsprotokollens klagemekanisme ut fra et minoritetshelseperspektiv.

Barn som er innvandrere, herunder asylbarn og enslige mindreårige, barn av innvandrerforeldre og andre barn i en etnisk minoritetsposisjon kan være i spesielt utsatte når det gjelder å oppnå sine rettigheter, inklusive helserettigheter, som det også fremgår av utredningen. Både kjennskap til egne rettigheter og til klagemuligheter kan påregnes å være til dels svært mangelfulle blant langt de fleste minoritetsbarn. Dette kan medføre at deres rettigheter til psykisk og somatisk helse og til helsetjenester ikke blir skikkelig ivaretatt og også at minoritetsbarn som pårørende til svært syke foreldre ikke får den oppfølging de har rett til. Det er vanskelig å ha oversikt over omfanget når de samme barna heller ikke klager. Ut fra dette er det grunn til å tro at eksisterende klageordninger ikke er tilstrekkelig tilpasset minoritetsbarn.

For alle barn vil *tid* være helt avgjørende i forbindelse med å oppnå sine rettigheter eller få rettet opp feil som er gjort. Barn er i stadig somatisk og psykisk vekst og utvikling og manglende oppnåelse av rettigheter, for eksempel til helse og til likeverdige helsetjenester, eller av at en klage fører frem, er ikke til barns beste og kan medføre utvikling av psykiske og somatiske plager. Mange minoritetsbarn har ingen eller et meget tynt sosialt nettverk til å støtte seg, noe som kan gjøre dem enda mer sårbare i forhold til dette.

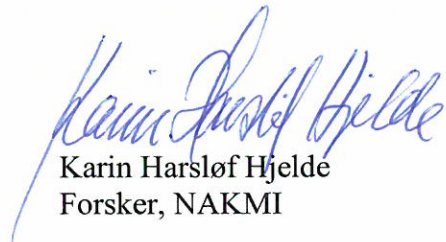
En mer barnevennlig klageordning, som tilleggsprotokollen synes å tilby, vil kunne bidra til å styrke spesielt minoritetsbarns rettigheter, noe som ikke minst i et helseperspektiv er gunstig.

Av disse grunner ser NAKMI en norsk tilslutning til FNs barnkonvensjons tilleggsprotokoll om en individklageordning som en klar fordel.

Med vennlig hilsen



Bernadette N. Kumar
Direktør, NAKMI



Karin Harsløf Hjelde
Forsker, NAKMI